UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F. co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]: tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi. omnibusq[ue] euangelica documenta ...

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De necessitate or[atio]nis in co[mmun]i. sermo. ij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70359

Visual Library

ſermone predicto/qui incipit. Miſertus dñs ſerui illius. parte. j. et in dñica in Septuageſima/ ſmone q̃ incipit. Multi ſũt vocati. pte. iij. in fine ꝑme q̃ſtionis

¶ De neceſſitate orõnis in communi. Sermo ij.

Reprobatis ſupra opinionibꝫ falſis q̃ necẽitatẽ orõnis excludebãt: veluti cãpo vepriũ aculeis expurgato. Reſtat mõ ſeminare bonũ ſemẽ: vicȝ ponere verã et firmã ſniaȝ fidei catholice. q̃ habet Q. ſicut oia creata ſunt a diuina potentia/ ſic oia a diuina ꝓuidẽtia gubernant/ etiã actus humani: cõtra primã ⁊ ſcðaȝ opinionẽ ſupra poſitas. Itẽ ꝙ diuia ꝓuidẽtia imutabilis eſt/ ⁊ eã ꝯſequẽter neceſſe eſt impleri: ꝯtra quartã opinionẽ ſupra poſitã. Item ꝙ remanet libertas arbitrij. Et iõ oportet ꝙ hõ ſe diſponat ꝑ orõnes et alia opa bona/ ad vitã btãm acq̃rendã: ꝯtra tertiã opinionẽ ſupra poſitã. Eſt ergo necẽaria orõ ad ſalutẽ: ⁊ hoc q̃druplici medio cõfirmabit.

Primo ꝑ auctoritates diuinales.
Scðo ꝑ rõnes theologicales.
Tertio ꝑ narrationes exẽplares.
Quarto ꝑ ſiĩtudines euidẽtiales.

¶ Et primo q̃dẽ dicã de necẽitate orõnis in gñali. Scðo in ſpẽali/ q̃ orõ ſit neceſſaria ad ſalutẽ: in ſequẽti ſermõe. ¶ Primo ergo ⁊c̃. Auc̃titates multe ⁊ in plĩmis ſcripture ſacre locis habẽtur. Primo auc̃titas dñi Lu. xviij. Oportet ſemꝑ orare ⁊ non deficere. i. horis cõpetentibꝫ. Itẽ Luc̃. xj. Petite ⁊ dabit vobis/ q̃rite ⁊ inuenietis/ pulſate ⁊ aperiet vobis. Itẽ apl's. j. Teſſ. vlti. Sine intermiſſione orate. i. nõ intermiſſis horis canonicis. De quibꝫ pſ̃. Septies in die laudẽ dixi tibi. Ex q̃bꝫ auctoritatibꝫ manifeſte ptȝ ꝙ orõ eſt neceſſaria ad ſalutẽ, qð eſt verũ nõ neceſſitate abſoluta ſiue ꝓ̃ciſa/ nec neceſſitate coactionis: qꝛ orõ eſt actꝰ voluntatis: ⁊ iõ excludit tales neceſſitates. ſȝ eſt neceſſaria neceſſitate ſuppoſitiõis. Suppoſito eñ ꝙ homo debeat ſiue velit cõſequi ſalutem/ q̃ eſt finis noſter: neceſſe eſt orare. ¶ Scðo ꝓbat per rõnes. Adduci aũt pñt q̃ttuor rõnes.

Prima ſumit ex pte ꝓprie indulgẽtie.
Scða ex pte ſuꝑnalis beniuolentie.
Tertia ex pte diuinalis reuerẽtie.
Quarta ex pte ſupernalis ꝓuidẽtie.

¶ Prima ratio ſumit ex parte ꝓprie indulgentie. Naȝ vnuſquiſqꝫ tenet ex charitate ſibi ꝓcurare bona ſpũalia multo magis q̃ bona tpalia: q̃ ſolũ neceſſaria ſunt ad vitã corporis. ſpũalia vero ad vitã anie. Et iõ principalr̃ iſta bona ſpũalia querẽda ſunt tanq̃ finis. Tempalia vero bona querẽda ſunt nõ tanq̃ finis: qꝛ hoc eſſet pctm̃ mortale. ſed tanq̃ media q̃daȝ per q̃ peruenit ad finẽ. Iõ in orõne dñica primo talia bona ſpũalia ponũtur: ⁊ vltimo tpalia/ cum dicit. Panẽ noſtrũ quotidianũ da nobis hodie. Iðo ꝓ̃cipit dñs Mat. vj. Querite ꝑmũ regnũ dei ⁊ hec oia adijcient vobis. Manifeſtũ ẽ aũt ꝙ hmõi bõa ſpũalia ſolũ a deo habemꝰ. Pſ̃. Gratiã ⁊ gliam dabit dñs. q̃nimo oia bona tã nature q̃ fortune ⁊ grẽ ⁊ glie/ ab ipſo ſũmo bono habemꝰ et nõ ab alio. Iõ Iaco. j. Omne datũ optimũ ⁊ omne donũ ꝑfectũ de ſurſum eſt/ deſcendens a patre luminũ. i. angeloꝝ. Nec alio mõ haberi poſſunt ab ipſo deo hmõi bona ſpũalia/ niſi ab ipſo poſtulando. Iõ Iaco. j. Siquis veſtrũ indiget ſapiẽtia: poſtulet illã a deo: q̃ dat omnibꝫ affluẽter ⁊ nõ improperat. Ideo ſuꝑ illud pſ̃. lxv. Benedictus deꝰ qui nõ amouit orationẽ meã/ ⁊ miſericordiã ſuam a me. dicit Glo. Aug. Nunq̃ ergo a te moueat oratio tua ⁊ nunq̃ amouebit a te miſericordia diuina. Itẽ Hiero. ſuꝑ Mat. xiiij. In tentationẽ intrat q̃ orare negligit. Et hoc etiã firmat exemplo illoꝝ q̃ aliqua re tẽporali indigẽt. puta ſanitate/ elemoſyna/ officio/ vel fauore: qꝛ videmus tales valde ſollicitos ad petendũ talia caduca. quanto ergo magis ſolliciti eſſe debemus ad petẽdum diuina ⁊ ſpiritualia. Nota quõ pauperes infirmi volentes petere elemoſynã/ oſtendunt alijs vlcera vel vulnera ſua: vt ſic ꝓuocent videntes ad compaſſionẽ et miſericordiam. Et ſic nos facere debemus coram deo ⁊c̃. Sic faciebat Dauid ibi. Miſerere mei dñe quoniã infirmus ſum: ſana me dñe quoniã ꝯturbata ſunt omnia oſſa mea ⁊c̃. pſ̃. vj. Et alibi. Putruerũt ⁊ corrupte ſũt cicatrices mee a facie inſipiẽtie

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mee,pſ.xxxvij. Et ſic orare nos docet ſan
cta mater eccl'ia di. Peccata mea dñe in fi-
xa ſunt in me: ſed anteq̃ vulnera generẽt
in me ſana me dñe: medicamẽto pnie de⁹
¶ Scḋa rõ ſumit ex pte ſupnalis beni-
uolentie. Nã ex hoc q̃ vnuſquiſq̃ tenet ex
charitatis pcepto: primũ ſuũ diligere ſicut
ſeipſuz/tenet ei pſequẽt in neceſſitate ſub
uenire: z bñficijs eſſe nõ ſolum p corpales
ſubuẽtiones z elemoſynas: ſed etiã p ſpũa
les: quoꝝ vna eſt oratio: ideo dicit. Pro-
uerb.xvij. Mandauit de⁹ vnicuiq̃ de p-
ximo ſuo. Nec ſolũ p amicis: ſed etiã p ini
micis orandũ eſt: iuxta illḋ Mat.v. Ora
te p pſequẽtib⁹ z calũniantib⁹ vos: vt ſitiſ
filij pris veſtri/q̃ in celis eſt: qui ſolẽ ſuuz
oriri facit ſup bonos z malos/z pluit ſup
iuſtos z iniuſtos: talis aũt oratio p inimi
cis facta: magis placet deo: q2 ad orandũ
amicis põt mouere: amor nãlis vel mũda
nus: ſed p inimicis ſolũ charitas puocat
orare: ideo dicit: vt ſitis filij pris vri zc̃.
¶ Tertia ratio ſumit ex pte diuſalis re-
uerẽtie: q2 rõ naturalis dictat hoi: vt deũ
reuereamur z corde/z ope/z ore: q2 vnũ-
q̃q̃ iſtoꝝ a deo habem⁹/z ei de quolibet
iſtoꝝ debem⁹ ſacrificiũ: z obſequiũ redde-
re ne ſim⁹ ingti. vñ Oſee.vlt. Omẽ aufer
iniqtatẽ z accipe bonũ z reddemus vitu-
los labioꝝ nroꝝ. z aplus Heb.vlt. Offe-
ramus hoſtias laudis ſemp deo.i. fructuz
labioꝝ pfitentiũ noi eius. Itẽ.pſ. Veni-
te adorem⁹: z pcidam⁹ ante deũ plorem⁹
corã dño zc̃. ¶ Quarta rõ ſumit ex parte
ſupernalis puidentie: p cuius intelligen
tia eſt notandũ: ſm Tho.pte.j.q.xxiij.ar.
viij.in cor.q.in fine.z in q̃ſtio.de veritate.
q.vj.ar.j.in fi.cor.q. q̃ non ſolũ finis vlti
mus/q̃ eſt gloria eterna cadit ſub diuina
puidẽtia: ſed etiã mediũ/q̃ puenit ad finẽ
nõ eñ credatis/q̃ liber pdeſtinationis ſit
hoc mõ ſcriptus Petrus ſaluabit. Mar-
tin⁹ ſaluabit zc̃. ſed ſic Petr⁹ ſaluabit me
diante orone Martin⁹ mediante elemo-
ſynaꝝ largitione zc̃. opotet ḡ omes prede
ſtinatos pparare ſe ad ſalutẽ p orationẽ/z
alia bona opa. Neceſſaria igit eſt orõ nõ
q̃dẽ: vt eterna diſpoſitio imutet: q2 imuta
bilis eſt: vt ſupdictũ eſt: ſed vt impleat: q2
z hoc ipm q̃ tali petenti h̃ pcedat ſub or-
dine diuine puidentie cadit. exemplũ ſiue
ſimilitudo põt aſſumi: ſicut ſi rex ordinaſ-
ſet/q̃ reus dign⁹ morte vel aliqua alia pe
na liberand⁹ eſſet: ſi p eo pces ab aliquib⁹
funderent: tunc ergo pcantes p eo non id
agere intenderẽt: vt regis diſpoſitio imu-
tetur: ſed vt impleat ad quã implendã ne
ceſſarie ſunt pces. Vñ Gre.in.iiij.dial'.et
i decre.xxiij.q.iiij. Obtineri nequaq̃ poſ
ſunt q̃ pdeſtinata nõ ſunt: ſed ea q̃ ſcti vi-
ri orando efficiũt: ita pdeſtinata ſunt vt p
cibus obtineant: nã ipſa quoq̃ pennis re-
gni pdeſtinatio: ita eſt ab oipotẽti deo di-
ſpoſita: vt ad hanc electi ex labore puen-
ant: q̃tenus poſtulãdo mereant accipere/
qḋ eis oipotens de⁹ ante ſecula diſpoſuit
donare: z p hoc ptz rñſio ad illud: qḋ ad-
uerſarij dicunt: q̃d oporret orare cum pui
dentia diuĩa imutabilis ſit: Ampli⁹ etiã
dico: q̃ ſi deus reuelaret tibi q̃ ſaluaberiſ:
intelligit ſi bene vixeris. Et ſic econtra ſi
de⁹ reuelaret alicui q̃ dãnabit: intelligit
ſi in pctis pſeuerauerit. Vñ dicit Tho.in
q̃ſtionib⁹ de vitate.q.xxiij.ar.viij.in rñſi-
one ad ſcḋm argumẽtũ. Idẽ in.j.ſen.diſ.
vlt.ar.iiij.in rñſione ad ſcḋm argu. q̃ ſi ali
cui de⁹ reuelaret ſuã dãnationẽ deberet in
telligi/nõ ſm modũ pphie pdeſtinationis
vel pſcientie: ſed p modũ pphetie cõmina-
tionis: q̃ intelligit ſuppoſita pditione ter
minoꝝ: nec p hoc pnũciatio falſa fuit: q̃a
intelligẽda erat ſm ordinẽ cauſaꝝ ſcḋaꝝ:
vt dictũ eſt ſup ſmone primo parte.iiij.de
Niniuitis: vel intelligẽda erat: ſub pditi-
one ſi pſeueraret in peccãdo/vt infra dicet
Qḋ aũt ſi de⁹ reuelaret alicui ſuã dãnati-
onẽ debeat intelligi/nõ ſm modũ pphie p
deſtinatõis vel pſcientie: ſed p modũ pro-
phetie cõminationis/q̃ intelligit ſuppoſi
ta cõditiõe terminoꝝ/pbatur auctoritate
manifeſta. Ezech.xxxiij. Si dixero iuſto/
q̃ vita viuet z cõfiſus in iuſtitia ſua fece-
rit iniq̃tatẽ: oẽs iuſtitie ei⁹ obliuioni tra-
dent: in iniq̃tate ſua quã opat⁹ eſt in ipſa
morietur. Et ſubdit. Si autẽ dixero impio
morte morieris: z egerit penitentiã a pec-
cato ſuo: feceritq̃ iudiciũ z iuſtitiaz vita
viuet z nõ morietur. Ad idem Hiere.xviij.
Repente loquar aduerſus gentẽ: z aduer
ſus regnũ: vt eradicẽ z deſtruaz/et diſper
dam illud. Si penitentiã egerit gens illa
a malo qḋ loquut⁹ ſum aduerſus eã agã:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

⁊ ego penitentiã ſup malo/ꝙ loquutꝰ ſuʒ
vt facerẽ ei. Exemplũ etiã ptʒ in Niniui⸗
tis: vt dixi ſup̃ ſmone primo pte.iiij. Jõ
dicit Nico. de lyra ſup.iiij. Reg.j. Qđ p⸗
miſſiones diuie intelligẽde ſunt: ſub ꝯdi⸗
tione.ſ.ſi ex pte hoim non ponat impedi⸗
mentũ. Plus etiã dico: ꝙ poſito ꝑ populo
ꝙ aliqs intraret padiſum ſine debita p̃pa⸗
ratione/tamen inde expelleret: vt ꝓbatur.
Mat.xxij. Amice quõ huc intraſti nõ ha⸗
bẽs veſtẽ nuptialẽ: At ille obmutuit tunc
dt rex miniſtris. Ligatʒ manib⁊ pedib
eiꝰ: mitti. eum in tenebras exteriores/ibi
erit fletꝰ ⁊ ſtridor dentiũ. Si ḡ imp̃para⸗
tus intrans expelleret: mltominꝰ nõ para⸗
tus intrabit: qꝛ turpiꝰ eijcit ꝙ nõ admit⸗
tit hoſpes. de iureiurã. quẽadmoduʒ. Ad
materiã nota exemplũ/ꝙ audiui a qdam
fratre minore: de btõ Franci. cui reuelatũ
fuit a Chro/ꝙ nõ cõuerſaret amplꝰ cuʒ
quodã layco amico ſuo: qꝛ dãnandꝰ erat.
Cumqꝫ btũs Fran. ſecũ nõ ꝯuerſaret: ⁊ il⸗
le de hoc triſtaret: ⁊ qreret cãm btũs Frã⸗
ciſcꝰ h ſibi reuelauit/qđ audiẽs ille ꝓcidit
ad pedes eius dicẽs. Et ſi verũ ſit/ꝙ dicis
nihilominꝰ ꝯfidens in diuina miſcdia/et
in tuis meritʒ credo/ꝙ ſalutẽ meã poteris
ab ipo pio dño impetrare: qđ et fecit. Ex
h ergo ptʒ qđ oro neceſſaria eſt/non ſolũ
ad impetrandã ſalutẽ p̃deſtinatã: ſed etiã
ad ſniam dei cõminatoriã reuocãdã. Ter⸗
tio ꝓbatur hoc ꝑ narratiões exemplares.
Per mlta eni exẽpla ptʒ in veteri ⁊ nouo
teſtamẽto: qđ oro neceſſaria eſt etiam ad
obtinendũ illud/qđ diuia ꝓuidentia p̃de⸗
ſtinauit. Primo hʒ in Abraam cui deꝰ p⸗
miſit dare filiũ ſicut ptʒ Gen.xiij. Et tñ ſe⸗
pius Abraaʒ orabat deũ ꝑ filio hñdo: ſic
ptʒ Gen.xv. Dñe deꝰ qd dabis mihi ego
vadã abſqꝫ liberis: ⁊ filꝰ ꝓcuratoris do⸗
mus mee iſte damaſcꝰ Elyezer. addiditqꝫ
abraaʒ. Mihi aũt nõ dediſti ſemẽ: ⁊ ecce
vernaculꝰ meꝰ/heres meus erit. ſtatimqꝫ
ſermo dñi factꝰ eſt ad eũ di. Non erit hic
heres tuus: ſed qui egredieť de vtero tuo
ipm habebis heredẽ. Sic ⁊ Iſaac: cũ ſci⸗
ret ꝓmiſſionẽ a deo factã patri ſuo/de di⸗
latatiõe ſeminis: cũ dixit angelꝰ ad Abra⸗
am. Bñdicã tibi ⁊ mltiplicabo ſemẽ tuũ:
ſic ſtellas celi ⁊ velut arenã: q̃ eſt in litto⸗
re maris. Gen.xxij. Tamen orabat deũ ꝑ
filio hñdo. Gen.xxv. Deprecatꝰ eſt Iſaac
deuʒ ꝑ vxore ſua/eo ꝙ eſſet ſterilis: ex qb
exẽplis patʒ/ꝙ nõ obſtante qđ aliquis ſit
p̃deſtinatꝰ ad ſalutẽ: neceſſaria tñ eſt oro/
fatuꝰ eſt ḡ qui dt/ꝙ nõ optet orare: qa ſi
ſum p̃deſtinatꝰ/oino oportet me ſaluari:
ſi preſcitꝰ dãnandus ſuʒ. Ad idẽ facit ex⸗
emplũ de Achab: cui dixit dñs ꝑ Heliã ꝓ⸗
phetã: ꝙ interficeret eum: ⁊ de eo vſqꝫ ad
mingentẽ ad parietẽ: ⁊ tamẽ poſtea qꝛ hu⸗
miliauit ſe ⁊ orauit: reuocauit deus ſentẽ⸗
tiã ſuã: ſicut ptʒ.iij. Reg.xxj. ex quo ptʒ ꝙ
illa dei ſnia cõminatoria intelligebať ſub
ꝯditione: ſi pniaʒ nõ ageret: ſicut illa cõmi⸗
natio facta Ezechie regi ꝑ Eſaiã ꝓphã:
⁊ Niniue ꝑ Jonã. Ad idem ecõuerſo ptʒ
de Salomone/de q̃ p̃dixerat deus patri
eiꝰ Dauid: ſtabiliã locũ eius/vſqꝫ in ſem⸗
piternũ.ij. Reg.vij. Et tñ poſtea abſtulit
a domo eius regnũ ꝓ maiori pte: tpe Ro⸗
boam filij eiꝰ: qꝛ ꝑdidit dñium decem tri⸗
buũ remanẽte ſibi tribu iuda ⁊ beniamin
ſicut ptʒ.iij. Re.xij. Et poſtea tpe Sede⸗
chie regis totaliť deſtructũ eſt regnũ illõ
⁊ domꝰ iuda ꝑdidit ſceptrũ regni/vſqꝫ ad
hodiernũ diem. In nouo etiaʒ teſtamẽto
habeť exemplũ in decẽ v̄ginib: quaꝝ qnqꝫ
ſapiẽtes: q̃ erãt p̃deſtinate parauerũt ſe
ad nuptias: ḡ in p̃deſtinatis requiriť p̃pa⸗
ratio: q̃ vero nõ ſe parauerũt excluſe ſunt:
vt ptʒ Mat.xxv. Sic etiã nõ obſtante qđ
deus ab eterno aliquos p̃deſtinauerit: iu⸗
xta illud. Ephe.j. Elegit nos in ipſo ante
mũdi ꝯſtitutionẽ: vt eſſemꝰ ſancti ⁊ ima⸗
culati in cõſpectu eius in charitate: nihilo⸗
ominꝰ fuit neceſſaria chri incarnatio: ad
hunc effectũ implendũ: ⁊ etiã eius oro: iu⸗
xta illud. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gẽtes
hereditatẽ tuã: ⁊ poſ. tu. ter. terre. Ps.ij.
Sic ⁊ dñs noſter Jeſus chrs ſepꝰ oraſſe
legiť: ꝗuis orone nõ indigeret: eo ꝙ i ma⸗
nu ſua oia a patre ſuo tradita eſſent. Quã⸗
to ḡ magis nos: q ꝑ maxie oronuʒ ſuffra⸗
gijs indigemꝰ: Jđo dicit ipe. Mat.xxvi.
Uigilate ⁊ orate; vt nõ intretis in tẽtati⸗
onẽ: ſpũs qdẽ ꝓmptus eſt caro aũt infir⸗
ma. Itẽ Jo.xiij. Exemplũ ei dedi vobis:
vt quẽadmodũ ego feci/ita ⁊ vos faciatis.
Habemꝰ etiã exẽplũ in aialib brutis. Na
elephas duʒ ſe infirmari ꝯſiderat: ad ſibi
medẽdũ q̃ſdã ſalutiferas herbas legit: q̃s

anteq̃ȝ comedat: caput in celũ cũ herbis le
uat: q̃ſi a deo eas ſibi ſalutiferas eẽ petẽs
Vñ ꝛ tpe Joelis ꝓphe magna ſiccitas cõ
tigit: ita ꝙ defecit aq̃ beſtijs ꝛ hoibꝫ ad bi
bendũ. Et tũc beſtie eleuãtes capita in ce
lũ clamabãt: q̃ſi petentes auxiliũ a ſũmo
bonoꝝ largitore. Vñ dr Joel. j. Ad te do
mine clamabo: qꝛ ignis comedit ſpecioſa
deſti: ꝛ flãma ſuccẽdit oia ligna regiõis:
ſed ꝛ beſtie agri q̃ſi area ſitiẽs imbꝛe: ſuſpe
xerũt ad te: qm̃ exiccati ſũt fontes aquaꝝ:
ꝛ ignis deuorauit ſpecioſa deſerti. Nõne
aues oẽs docẽt pullos ſuos/ad cibũ petẽ-
dũ os aperire: nec vnq̃ȝ exhibẽt illis cibũ:
niſi aperiãt priꝰ roſtrũ: ꝛ ſic dñs dr in. pſ.
Aperi os tuũ/ꝛ implebo illõ. Aperi. ſ. ad
petendũ ꝛ iplebo illõ. ſ. ad auxiliũ tibi dã-
dũ. Et alibi dr. Os meũ aperui: ꝛ attraxi
ſpm̃. Et in legẽda bti Tho. cantuarienſ.
legit: ꝙ dum q̃dã auicula ab accipitre fu-
iſſet iuaſa voce clara ſcti Thome auxiliũ
iplorabat di. Sãcte Thoma adiuua me:
ſtatim niſus cadens interijt. Narrat etiã
Anſelmꝰ. qđ dũ ſemel ꝑ viã eques icede-
ret/q̃dam lepuſculꝰ a canibꝫ inſequutꝰ ad
eũ ꝯfugit: ꝛ eiꝰ auxilio ſe cõmiſit. Qđ ille
vidẽs plorauit/ꝛ ad ſocios ſuos ait. Sic
demões aias inſequũr. Tũc canibꝫ vt au-
fugerẽt iperauit: ꝛ ſic lepuſculũ libere ab
ire ꝑmiſit. Ergo ſi nouerunt tpe anguſtie
beſtie rõne carẽtes/ad deuȝ ꝛ ad eiꝰ ſctõs
ꝯfugere. deteriores beſtijs ſũt hoies: q̃ ad
oꝛonis ſuffragiũ nõ recurrũt: p̃ſertim i in
digẽtijs ꝛ alijs eoꝝ neceſſitatibꝫ. Patet ẽ
ꝑ exẽpla: ꝙ neccaria ſit oꝛo ad ſalutẽ. Qrto
idẽ ptȝ ꝑ ſilitudines euidẽtiales. Multe
em̃ ſilitudines dari pñt: ꝑ quas manifeſte
oñdit: ꝙ effectꝰ p̃ordinati a deo fiũt ꝑ cau
ſas medias. q̃s oꝑtet ꝯcurrere ad eoſdẽ ꝓ
ducendos effectꝰ: ſicut ꝓbi grã: p̃ordinauit
deꝰ numerũ dieꝝ vite nr̃e alicui plus ali-
cui minꝰ. Job. xiiij. Breues dies hois ſũt
numerꝰ menſiũ eiꝰ apud te eſt: cõſtituiſti
terminos eiꝰ q̃ pre. nõ po. Jſtud aũt tem-
pus vite non aliter ſubſiſtit: niſi ꝑ cauſas
medias: puta eſum/ꝛ potũ/ſomnũ/ꝛ cete
ra hmõi: neccaria ad ꝯſeruationẽ vite hu-
mane. Sile eſt dicere: non eſſe oꝛandũ vt
aliqđ ꝯſeq̃mur a deo: qꝛ oꝛdo ſue ꝓuiden-
tie eſt imutabilis: ac ſi diceret nõ eſſe co-
medẽdũ: vt nutriamur: ex q̃ terminꝰ vite
nr̃e eſt determinatꝰ a deo/qđ ptȝ eſſe ab-
ſurdiſſimũ. Sic ꝛ ſi habes vineã. Jã p̃or-
dinatũ eſt a deo/ſi dȝ ꝛ q̃ñtũ dȝ facere fru
ctũ: ꝛ tñ iſta dei oꝛdinatio nõ excludit cõ-
curſũȝ cauſaꝝ ſcđaꝝ ad fructꝰ ꝓducẽdos q̃
ſunt putatio/ligoniȝatio/purgatio vitiũ:
ꝛ hũiditas terre ꝛ ſol ꝛc̃. Sic in ĩfirmo q̃ȝ
uis deꝰ p̃ordinauit/an dẽat ſanari vł non:
tñ opȝ ꝓuidere de medico/ꝛ de medicinis
ꝛc̃. vñ Aug. xxiij. q. iiij. Nabuchodonoſor.
in fi. ſic inq̃t: q̃ȝuis certiſſime ſciamꝰ nemĩ
nẽ vltra terminũ a deo p̃fixũ eſſe victuꝝ:
oibꝫ tñ lãguẽtibꝫ nõ incõgrue medemur.
Sic q̃ȝuis nemo ſaluet/niſi p̃deſtinatꝰ ad
vitã: omi tñ delinq̃nti eſt adhibẽda corre-
ptio: nec maloꝝ eſt negligẽda diſciplina.
hec ille. Sic de rege q̃ vult bellare: q̃ȝuis
exitꝰ belli ſit p̃ordinatꝰ a do: tñ nõ deſiſtit
ipe ſe cũ armigerꝫ ꝛ ceterꝫ neceſſarijs p̃pa-
rare. Sic õ ſciẽtijs addiſcẽdis: ſic in arbo-
ribꝫ fructificãdis ꝛc̃. Deniq̃ȝ in oibꝫ effe-
ctibꝫ a natura ꝓductis/nõ excludit ꝯcurſꝰ
cauſaꝝ ſcđaꝝ ab incõmutabili oꝛdine di-
uine ꝓuidẽtie. Sicut ẽ in rebꝫ nãlibꝫ ꝛ arti
ficibꝫ h ꝯtingit: ſic in moꝛalibꝫ et ſpũalibꝫ
diuia ꝓuidẽtia nõ excludit effectũ oꝛonũ
ꝛ ceteroꝝ bonoꝝ opeꝝ: imo icludit ad cõ-
ſecutionẽ vite btẽ. Jđ dr ſcptura Satagi-
te: vt ꝑ bona oꝑa certã nr̃am vocationẽ ꝛ
electionẽ faciatis. ij. Pe. j.

De neceſſitate orationis in ſpeciali. Sermo. iij.

Supra ſermõe ꝓximo dictũ eſt/de oꝛatiõis ne-
ceſſitate in generali: nũc ſeq̃tur
de oꝛonis necitate in ſpẽali. Saluter virgo ꝛc̃. Pro huiꝰ materie cõplemẽto notã-
dũ: ꝙ ꝯcluſio vera eſt/in ſacra theologia:
vt tangit Tho. in. iiij. ſen. di. xv. ꝙ duplex
eſt oꝛatio. ſ. ꝓuata ſeu ſinglaris: ꝛ publica
ſeu cõis. Priuata ẽ quã q̃s ꝑ ſe facit. Pu-
blica ꝟo eſt: q̃ facienda eſt ab oibus mini
ſtris ecclie. Vtraq̃ȝ aũt cadit ſub p̃cepto:
aliter tamẽ ꝛ aliter: qꝛ inter vtrãq̃ȝ oꝛatio-
nem eſt quadruplex differẽtia.

Prima eſt quãtum ad ꝑſonaruȝ deter-
minationem.

Scđa eſt quantũ ad tpis limitationẽ.
Tertia eſt q̃ñtũ ad modi q̃lificationẽ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN